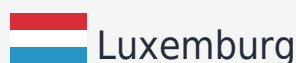

Főoldal > ... > Családi Ügyek, Öröklés > Öröklés > Öröklés > Luxembourg

Öröklés

Tartalomszolgáltató:

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

A tájékoztatók elkészítésében közreműködött az [Európai Unió Közjegyzőségeinek Tanácsa \(CNUE\)](#).

1 Hogyan készül a végintézkedés (végrendelet, közös végrendelet, öröklési szerződés)?

A végintézkedés (*disposition à cause de mort*) elkészítésekor betartandó szabályok a következők:

Először is az örökhagyónak (*testateur* vagy *de cuius*) beszámíthatónak kell lennie. Az olyan személy, aki nem rendelkezik végrendelezési képességgel, nem készíthet végrendeletet (*testament*). A kiskorúakra külön szabályok vonatkoznak. Ezek célja elsősorban az, hogy védjék az érintett személyek vagyonát.

Bizonyos végintézkedések, például a közös végrendeletek (*testaments conjonctifs*) nem megengedettek. Ugyanígy tiltottak az öröklési szerződések (*pactes successoraux*).

A [Polgári Törvénykönyv \(Code Civil\)](#) 969. cikke a luxemburgi öröklési jog által meghatározott alábbi végrendeleti formákat sorolja fel:

- holográf (saját kezűleg írt) végrendelet (*testament olographe*),
- közjegyző által felvett végrendelet (*testament par acte public* vagy *testament authentique*),
- lezárt végrendelet (*testament mystique*).

Az eljárások és a szabályok a választott végrendelettől függenek.

Holográf végrendeletek

A holográf végrendeletet teljes egészében a végrendelező írja, keltezi és írja alá.

A holográf végrendeletek előnye az egyszerűség. A hátrányuk az, hogy a végrendelező anélkül készítheti el, hogy bárki értesülne a végrendelet létezéséről. Emiatt lehet, hogy a végrendeletet nem találják meg a végrendelező halála után.

Emellett fennáll a hamisítás vagy a megsemmisülés kockázata. Az is előfordulhat, hogy a holográf végrendelet nem érvényes, ha olvashatatlan, nem egyértelmű vagy hiányos. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy még a holográf végrendeleten szereplő hibás dátum is semmissé teheti azt. Érdemi hiba (*vice de fond*) is érvénytelenítheti.

Ezért a végrendelező érdekeit szolgálja, hogy tudassa a végrendelet létezését és a tárolásának helyét, továbbá annak biztosítása, hogy a végrendelet érvényes legyen.

A végrendelező biztosíthatja, hogy tudjanak a holográf végrendelet létezéséről, ha ezt elmondja egy olyan személynek, akiben bíz, vagy – díj fizetése ellenében – a végrendeletre vonatkozó alapvető információt (mint például a végrendelező nevét és címét, és azt a helyet, ahol végrendeletet letétbe helyezték) bejegyeztetheti a

végrendeletek központi nyilvántartásába (*registre central des dispositions de dernières volontés*). A nyilvántartás a Földhivatali és Hagyatéki Főosztály által fenntartott adatbázis (Administration de l'Enregistrement et des Domaines) (lásd még alább).

Ami a végrendelet érvényességét illeti, azt teljes egészében a végrendelkezőnek kell a saját kézírásával írnia, és azt a végrendelkezőnek kell keltezéssel ellátnia és aláírnia. A fentiek miatt ajánlott az öröklési jogban jártas szakértő, például a közjegyző (*notaire*) igénybe vétele annak érdekében, hogy a végrendelet érvényes legyen.

Közjegyző által felvett végrendelet

A közjegyzői által felvett végrendeletet két közjegyző veszi fel, vagy egy közjegyző, akit két tanú támogat.

Jelentős előnyei vannak a holográf végrendelettel szemben.

Először is, az okiratot készítő közjegyző jogi tanácsot ad a végrendelkezőnek. Ez biztosítja, hogy a végrendelkező végrendeletében ne legyenek formai vagy érdemi hibák, és hogy a végrendelet érvényes legyen.

Másrészt, mivel a közjegyző által felvett végrendeletet a közjegyzőnél helyezik letétbe, az lezárva marad a végrendelkező haláláig, és fellelhető lesz a végrendelkező halála után. Azt is meg kell jegyezni e tekintetben, hogy a végrendeletet készítő közjegyző feladata, hogy az általa készített végrendelet legfontosabb adatait bejegyezze a végrendeletek nyilvántartásába (*registre des dispositions de dernières volontés*).

Lezárt végrendelet

A lezárt végrendelet vagy titkos végrendelet (*testament secret*) olyan dokumentum, amelyet a végrendelkező vagy más személy ír, és amelyet a végrendelkező lecsukva és lezárva nyújt át egy közjegyzőnek két tanú vagy egy második közjegyző jelenlétében. A lezárt végrendeletet átvevő közjegyző záradékot vesz fel közokirat vagy magánokirat formájában (*acte de suscription en minute ou en brevet*).

A közjegyző tárolja a lezárt végrendeletet, megelőzve a kicserélés vagy hamisítás kockázatát.

Lezárt végrendelet esetében, ugyanúgy, mint a közjegyző által felvett végrendeletnél, a végrendelkező által az életében tett rendelkezéseket zártan lehet tartani. Emellett, mivel a végrendeletet közjegyzőnél helyezik letétbe, az fellelhető lesz a végrendelkező halála után.

Az a tény, hogy a közjegyző záradékot készít, amikor átveszi a lezárt végrendeletet, nem jelenti azt, hogy a letétbe helyezett végrendelet érvényes. Még akkor is, ha a lezárt végrendeletet a vonatkozó eljárási szabályoknak megfelelően készítették el és helyezték letétbe, azt érdemi hiba érvénytelenné teheti. A végrendeletet kiállító közjegyző nem tudja biztosítani, hogy a végintézkedés érvényes legyen, mivel a végrendeletet bezárva és lepecsételve veszi át.

A lezárt végrendeleti formát ritkán használják Luxemburgban.

2 Nyilvántartásba kell-e vetetni a végintézkedést, és ha igen, hogyan?

Luxemburgban bizonyos végrendeletek legfontosabb adatait be kell vagy be lehet jegyeztetni a végrendeletek nyilvántartásába (lásd az előző kérdésre adott választ is). A bejegyzés köteles a közjegyző által felvett végrendeletek, a lezárt végrendeletek és a közjegyzőnél letétbe helyezett holográf végrendeletek esetében. Ez irányadó akkor is, ha a végrendeletet törlik, visszavonják vagy bármely más módon módosítják. A végrendelet nyilvántartásba vétele nem kötelező a magánszemély birtokában levő holográf végrendelet esetében.

Magát a végrendeletet és annak tartalmát nem rögzítik a nyilvántartásban. A bejegyzés csak a végrendelkező utónevét és vezetéknevét, (ahol alkalmazható) a házastárs nevét, a végrendelkező születési helyét és idejét, azonosítószámát, foglalkozását, címét vagy lakóhelyét, a bejegyzendő okirat típusát és keltét, annak a közjegyzőnek a nevét és címét, aki az okiratot készítette vagy akinél letétbe helyezték, illetve holográf végrendelet esetében, amennyiben szükséges, annak a személynek vagy intézménynek a nevét és címét, akire a végrendeletet bízták, vagy azt a helyet tartalmazza, ahol a végrendeletet tárolják.

3 Korlátozott-e a végintézkedési szabadság (van-e például kötelesrész)?

A luxemburgi öröklési jog szerint vannak korlátai a személy szabadságának, hogy rendelkezzen a vagyonáról.

Pontosabban, a kötelesrész intézménye (*réserve héréditaire*) megakadályozza, hogy egy végrendelező ajándékozás (*donation*) vagy végintézkedés útján egyes törvényes örökösöket (*héritiers légaux*) kitagadjon az öröklésből.

A luxemburgi jog szerint kötelesrészre (*part réservataire*) csak az elhunyt leszármazottai (gyermekei, vagy ha azok a végrendelező halála előtt meghaltak, akkor unokái) jogosultak.

A kötelesrész a hagyatékából járó törvényes örökrész (*masse successorale légale*) fele, ha a végrendelező egy gyermeket hagy hátra, kétharmad része, ha két gyermeket hagy hátra, és háromnegyed része, ha három vagy több gyermeket hagy hátra.

A kötelesrésztől le lehet mondani. A lemondást (*renonciation*) kifejezett nyilatkozat formájában kell megtenni, amelyet annak a bíróságnak a nyilvántartásába (*greffe du tribunal*) kell benyújtani, amelynek területén az öröklés megnyílt, és amelyet az erre a célra vezetett külön nyilvántartásba rögzítenek.

4 Ki mennyit örököl végintézkedés hiányában?

Ha nincs végrendelet, az öröklésre az irányadó jogszabályok alkalmazandók.

Az öröklés rendje általában a következő:

- leszármazottak (gyermekek, unokák),
- túlélő házastárs,
- apa és anya, valamint az elhunyt testvérei és utóbbiak leszármazottai,
- egyéb felmenők az apán és anyán kívül (nagy szülők, dédszülők stb.),
- oldalági rokonok a testvéreken kívül (nagybácsik, nagynénik, unokaöccsök, unokahúgok stb.),
- az állam.

Számos esetben felmerülhet az örökösök ezen sorrendje:

1. helyzet: az elhunytnek túlélő házastársa és gyermeke (vagy unokája) van

A törvény szerint túlélő házastárs az olyan nem elvált házastárs, akivel szemben nincs különválást kimondó jogerős határozat (*jugement de séparation de corps passé en force de chose jugée*).

Az ingatlan egyenlően oszlik meg az elhunyt gyermekei között a számuknak megfelelően, a túlélő házastárs jogaival terhelten.

Például:

Ha az elhunyt egy gyermeket hagyott hátra, a gyermek örökli a teljes hagyatékot a túlélő házastárs jogaival terhelten.

Ha az elhunyt két gyermeket hagyott hátra, ők ketten osztoznak az elhunyt hagyatékán, ismét a túlélő házastárs jogaival terhelten.

Ebben a helyzetben a túlélő házastárs választhat:

- haszonélvezeti jogot (*usufruit*, a használat és a hasznok szedésének joga) a házastársak által közösen birtokolt ingatlanon és annak bútorain, feltéve, hogy az elhunyt kizárólagos tulajdonosa volt az ingatlan vagy az a túlélő házastárssal közös tulajdona volt, vagy
- a legkisebb törvényes gyermekrészt, azzal, hogy az nem lehet kevesebb, mint a hagyaték egynegyed része.

A túlélő házastárs a haláltól számított 3 hónapon és 40 napon belül jogosult gyakorolni a választási lehetőséget egy nyilatkozat benyújtásával annak a kerületi bíróságnak (*tribunal d'arrondissement*) a nyilvántartásába, ahol

az öröklés megnyílt. Ha a megadott időn belül nem választ, akkor úgy kell tekinteni, hogy a túlélő házastárs a haszonélvezetet választotta.

Ha a túlélő házastárs a gyermekrészt választja, a gyermekek részét arányosan csökkenteni kell olyan mértékben, hogy ki lehessen alakítani a túlélő házastárs részét.

Mi történik, ha az elhunyt egyik gyermeke már korábban meghalt, de gyermekeket hagyott hátra?

Ebben az esetben a képviselő (*représentation*) szabályait kell alkalmazni. A korábban meghalt gyermek gyermeke(i) (azaz az elhunyt unokái) osztoznak az apjuk vagy anyjuk kötelesrészén.

Más szóval együtt kapnak akkora részt, amekkorát az adott személy kapott volna, ha túlélte volna az elhunytat.

Mi történik, ha a túlélő házastárs ismét házasságot köt, miután a haszonélvezeti jogot választotta a közös otthonra?

Ebben az esetben a gyermekek vagy – ha az elhunyt bármelyik gyermeke korábban meghalt – az unokák kérhetik, hogy a haszonélvezeti jogot szerződéssel váltsák át tőkévé.

A tőkének egyenlőnek kell lennie a haszonélvezeti jog értékével, amely többek közt a haszonélvezeti jog kedvezményezettjének életkorától függ.

Az átváltási kérelmet a túlélő házastárs ismételt házasságkötésétől számított 6 hónapon belül kell benyújtania a bírósághoz az összes gyermeknek vagy – ha az elhunyt bármelyik gyermeke korábban meghalt – az unokának.

Ha nem az összes gyermek állapodott meg a tőkévé való átváltásról (*conversion en capital*), akkor a bíróság a belátása szerint dönt.

2. helyzet: az elhunytnek túlélő házastársa van, de nincs gyermeke

Ha az örökhagyó után nem maradnak gyermekek vagy a gyermekei leszármazottai, akkor a túlélő házastárs elsőbbséget élvez az elhunyt házastárs minden egyéb rokonával szemben, és ennek megfelelően megkapja az elhunyt teljes hagyatékát, függetlenül attól, hogy a túlélő házastárs később újabb házasságot köt-e.

Azonban a túlélő házastárs nem kötelesrészre jogosult örökös (*héritier réservataire*). Ezért – eltérően az elhunyt személy gyermekeitől – nem jogosult kötelesrészre. Más szavakkal: ha az elhunytnek nincsenek gyermekei, a túlélő házastárs elvileg kizárható a házastárs hagyatékából ajándékozással vagy végrendelettel.

3. helyzet: az elhunytnek nincs gyermeke vagy házastársa, de testvért (unokaöccsöt vagy unokahúgot) hagy hátra

Ebben a helyzetben különbséget kell tenni aszerint, hogy az örökhagyó szülei még életben vannak-e.

Ha a szülők még élnek, az apa és anya egyenként a hagyaték egynegyedét kapja, azaz összesen a felét.

A másik felét megosztják a testvérek vagy azok leszármazottai között.

Ha csak az anya vagy az apa éli túl az elhunytat, ő a hagyaték egynegyedét kapja, a maradék háromnegyed részt az elhunyt testvérei között osztják fel.

A testvérek gyermekei (azaz az elhunyt unokaöccsei, illetve unokahúgai) között a képviselő joga alapján (*par représentation*) megosztják az apjuk vagy anyjuk kötelesrésze, ha szülei az elhunyt előtt meghaltak.

Így ők együtt kapnak akkora részt, amekkorát az apjuk vagy anyjuk kapott volna, ha túlélte volna az elhunytat.

4. helyzet: az elhunytnek nincsen gyermeke, házastársa, testvére, unokaöccse vagy unokahúga, de szülei még élnek

Ebben a helyzetben a teljes hagyaték az elhunyt apjára és anyjára száll, akik egyenként fele részt kapnak.

Ha csak az apa vagy az anya van még életben, ő öröklí az előtte elhunyt gyermeke teljes hagyatékát (lásd

ugyanott).

5. helyzet: az elhunytnek nincs gyermeke, házastársa, testvére, unokaöccse vagy unokahúga, továbbá szülei és azok egyéb leszármazottai is meghaltak

Ebben a helyzetben az elhunyt nagybátyjai és/vagy nagynénjei, nagy-nagybátyjai és/vagy nagy-nagynénjei, az elhunyt unokatestvérei, és az unokatestvérek leszármazottai tekintendők az örökösöknek.

A vagyon két ágra oszlik: az apai ágra és az anyai ágra, és mindkettő a hagyaték felét kapja.

Az unokatestvér unokáján túli bármilyen örökös nem örökölhet sem az anyai, sem az apai ágon. Ebben az esetben a hagyaték – amely uratlan hagyatéknak (*succession en déshérence*) minősül – az állam tulajdona lesz.

5 Melyik hatóság illetékes a következőkben?

5.1 öröklési ügyek

A hagyatéki eljárást az örökös vagy örökösök indítják meg, akik a hagyaték rendezésével kapcsolatos minden ügyletet egy általuk választott vagy a végrendelkező által kijelölt közjegyzőre bízhatnak.

5.2 az örökség elfogadását vagy visszautasítását kimondó nyilatkozat átvétele

Luxemburgban nincs külön kijelölt hatóság az öröklés elfogadására. A törvény vonatkozó rendelkezései szerint az elfogadás lehet kifejezett vagy hallgatólagos. Az elfogadás kifejezett, ha a személy köz- vagy magánokiratban (*acte authentique ou privé*) elfogadja az örökös jogállását. Az elfogadás hallgatólagos, ha az örökös olyan intézkedéseket tesz, amelyek szükségszerűen az elfogadás szándékát jelentik, és amelyekre csak az öröklést elfogadó örökös jogállása alapján lenne jogosult.

A Polgári Törvénykönyv értelmében az öröklésről való lemondást annak az elsőfokú kerületi bíróságnak (*tribunal de première instance*) a nyilvántartásába kell bejelenteni, ahol az öröklésre sor került, az erre a célra fenntartott külön nyilvántartásba.

Ami a következményeket illeti, az öröklésből eredő jogok és kötelezettség tekintetében javasolt közjegyzőhöz fordulni az öröklés elfogadása vagy visszautasítása előtt.

5.3 a hagyomány elfogadását vagy visszautasítását kimondó nyilatkozat átvétele

A luxemburgi polgári törvénykönyv nem tartalmaz különös szabályokat erre vonatkozóan, ezért a luxemburgi ítélkezési gyakorlat azon az elven alapul, hogy az – egyetemes, általános jogcímű, vagy egyedi – hagyomány (*legs*) elfogadására bármilyen eljárás alkalmas.

Ugyanez vonatkozik az egyéni örökségről (*legs particulier*) való lemondásra (*répudiation*) is. Így a lemondás akár hallgatólagos is lehet, ha például a hagyományos (*légataire*) visszautasítja a hagyománnyal kapcsolatos kötelezettségek teljesítését.

Az egyetemes hagyományról (*legs universel*) vagy általános jogcímű hagyományról (*legs à titre universel*) való lemondás esetén egyes bíróságok megkövetelik az öröklésről való lemondásra előírt szabályok betartását, míg más bíróságok szerint ezek a szabályok nem alkalmazandók.

5.4 a kötelesrész elfogadását vagy visszautasítását kimondó nyilatkozat átvétele

A fenti szabályok a kötelesrész elfogadására is vonatkoznak.

A kötelesrészről való lemondást annak az első fokú kerületi bíróságnak a nyilvántartásába kell bejelenteni, ahol az öröklés történt, az erre a célra fenntartott külön nyilvántartásba.

6 Az öröklés rendezésére vonatkozó, tagállami jog szerinti eljárás rövid

leírása, beleértve a hagyaték felszámolását és az eszközök felosztását (indít-e például hivatalból örökösödési eljárást a bíróság vagy más illetékes hatóság)

A hagyatéki eljárást az örökös vagy örökösök indítják meg, akik a hagyaték rendezésével kapcsolatos minden ügyletet egy általuk választott vagy a végrendelező által kijelölt közjegyzőre bízhatnak.

7 Hogyan és mikor válik valaki örökössé, illetve hagyományossá?

A halál időpontjában az elhunyt vagyona közvetlenül az örökösre száll. Ez azonban nem jelenti azt, hogy az örökösöknek el kell fogadniuk az öröklést (lásd fent).

Ahhoz, hogy egy személy örökölhessen, az alábbi feltételeknek mindenképpen teljesülniük kell. A személy:

- jogilag létezik a végrendelező halálának időpontjában, azaz legalább megfogantnak kell lennie, feltéve, hogy a szóban forgó gyermek élve meg is születik,
- nem lehet jogszabály által kizárt az öröklésből, különösen az alábbi esetekre tekintettel:
 - a személynek nincs jogképessége,
 - orvosok vagy sebészek, egészségügyi szakemberek vagy gyógyszerészek, akik a személyt a halálához vezető betegsége során kezelték, ha a javukra végrendeleztek a betegség során,
- nem lehet kizárt az öröklésből magatartás miatti eltiltás (*indignité*) miatt.

A hagyomány tekintetében adott esetben a hagyomány megfizetésére vonatkozó eljárást (*délivrance de legs*) vagy birtokbaadási eljárást (*envoi en possession*) kell lefolytatni.

8 Felelős-e az örökös az elhunyt adósságaiért, és ha igen, milyen feltételek mellett?

Igen, ha az örökösök feltétel nélkül elfogadják az örökséget.

Az örökség megnyílásakor azonban azt az örökösök elfogadhatják a leltár felvételétől függően (*sous bénéfice d'inventaire*) is.

Leltár felvétele azzal az előnnyel jár az örökösök számára, hogy a hagyaték tartozásaiért csak az általuk örökölt vagyontárgyak értékéig felelnek, és a tartozás megfizetése alól mentesülhetnek is, ha minden általuk örökölt vagyontárgyat átadnak a hitelezőknek (*créanciers*) és a hagyományosoknak.

9 Milyen dokumentumokat és/vagy információkat kell benyújtani rendszerint az ingatlan bejegyzéséhez?

A végrendelező szabadon kijelölhet bármilyen személy(eke)t a végrendelet végrehajtására (kiskorú személy kivételével).

A hagyatéki vagyonkezelő szerepével kapcsolatban lásd fent (*administrateur de succession*).

Az ingatlanon fennálló dologi jogok bejegyzéséről szóló, 1905. szeptember 25-i módosított törvény (*loi modifiée du 25 septembre 1905 sur la transcription des droits réels immobiliers*) 1. cikke szerint minden élők közötti ügyletet (*actes entre vifs*), amely fizetés ellenében vagy anélkül az ingatlanon fennálló dologi jogok (*droits réels immobiliers*) átruházásával jár – az elsőbbségi jogok (*privilèges*) és a jelzálogjogok (*hypothèques*) kivételével – be kell jegyezni az ingatlan fekvése szerint illetékes jelzálog-nyilvántartásba (*bureau de la conservation des hypothèques*). A törvény 2. cikke úgy rendelkezik, hogy csak bírósági határozatok (*décisions judiciaires*), közokiratok és közigazgatási aktusok (*actes administratifs*) vehetők nyilvántartásba.

9.1 Kötelező vagy megkeresés alapján kötelező-e a hagyatéki gondnok kijelölése? Ha igen,

milyen lépéseket kell tenni?

A luxemburgi öröklési jog szerint a hagyaték vagyonkezelésének három lehetséges esete van:

1) Nyugvó hagyaték kezelése

Nyugvó hagyaték (*succession vacante*) esetében az illetékes elsőfokú bíróság – az érintett személyek kérelmére vagy az ügyész (*procureur d'Etat*) megkérésére – vagyonkezelőt jelöl ki az örökség kezelésére.

2) Vagyonkezelési intézkedések, ha az örökséget leltártól függően fogadták el

Ebben a konkrét esetben a hagyatéki vagyon kezeléséért a kedvezményezett örökös (*héritier bénéficiaire*) felelős. A hitelezők és a hagyományosok felé elszámolással tartoznak.

A luxemburgi joggyakorlat szerint többek között az örökséget terhelő tartozások megtérítésének kötelezettsége is szerves része a vagyonkezelésnek.

A bíróság kivételesen harmadik személyt jelölhet ki a vagyonkezelésre. Ez akkor lehetséges, ha az örökösök, akik leltárt kértek, nem járnak el, nem megfelelően kezelik a vagyont vagy nem értenek hozzá, és ezzel veszélyeztetik és sértik az adott hagyaték hitelezőinek érdekeit (luxemburgi ítélkezési gyakorlat).

3) Vagyonkezelési intézkedések a hagyaték közös tulajdona esetén

A hagyaték közös tulajdona (*indivision d'une succession*) esetén az illetékes kerületi bíróság elnöke az egyik örököstársat (*indivisaire*) kinevezheti vagyonkezelőnek.

9.2 Ki jogosult végrehajtani az elhunyt végintézkedését és/vagy kezelni a hagyatékot?

A végrendelező szabadon kijelölhet bármilyen személy(eke)t (a kiskorúak kivételével) a végrendelet végrehajtására.

A hagyaték vagyonkezelőjének szerepével kapcsolatban lásd fent.

9.3 Mik a gondnok jogai?

Lásd a fentieket.

10 Milyen dokumentumokat állítanak ki rendszerint a hagyatéki eljárás során vagy azt követően a tagállami jog szerint a kedvezményezettek jogállásának és jogainak bizonyítására? Rendelkeznek ezek bizonyító erővel?

A közjegyző által felvett, eskü alatt tett nyilatkozat (*acte de notoriété*), amelynek további bizonyító ereje van.

Ez a webhely az [Európa Önökért](#) portál része.

Örömmel vesszük [visszajelzését](#) arról, hogy hasznosnak találta-e az oldalon szereplő információkat.

Last update: 27/12/2024

Ennek a lapnak a különböző nyelvi változatait az Európai Igazságügyi Hálózat tagállami kapcsolattartói tartják fenn. Az Európai Bizottság szolgálata készíti el a fordításokat a többi nyelvre. Előfordulhat, hogy az eredeti dokumentumon az illetékes tagállami hatóság által végzett változtatásokat a fordítások még nem tükrözik. Sem az Európai Igazságügyi Hálózat, sem a Bizottság nem vállal semmilyen felelősséget, illetve kötelezettséget az e dokumentumban közzétett vagy hivatkozott információk és adatok tekintetében. Az ezen oldalért felelős tagállam szerzői jogi szabályait a Jogi nyilatkozatban tekintheti meg.